

Historie Hodonic u Desek, zejména ve 20. století

1946 – Během tohoto roku byli postupně, na základě vyhlásky, všichni místní obyvatelé vesnice, kromě Anny a Philippa Simonových z Hodonic vysídleni. Smíšené páry směly zůstat (v Hodonicích pouze rodina Simonových, č. 23).

Písemná výzva byla českým komisařem _____ předána předem pouze jeden den, nejvýš jeden týden.

Statek včetně pozemků, zvířat a celého inventáře museli sedláci německého původu předat přímo novým osídlencům z Čech, Moravy, Slovenska a Rumunska.

Každý si směl vzít s sebou nejvýše 50 kg osobních věcí, žádné cennosti, ty musely být odevzdány.

Většina „Němců“ zastávala názor, že se po několika letech budou moci vrátit a zahrabali své „rodinné poklady“ (porcelán, jídelní soupravy, klenoty, bednu koňaku ...) na nejrůznějších místech, např. ve vlastní zahradě.

Obyvatelstvo německého původu bylo nejdříve posláno do sběrných táborů, jako např. a louku u Ješkova, a po určité době strávené v kaplických kasárnách, posíláno ve velkých skupinách vlakem do Německa.

Oficiálně poslední opbyvatelé německého původu (**Hofbauern**, informace bude následovat) byli v říjnu 1946 odvezeni ze

Die Geschichte von Hodenitz bei Brettern vor allem im 20. Jahrhundert

1946 – Während dieses Jahres wurden schrittweise, auf Grundlage einer schriftlichen Anordnung, alle Bewohner des Ortes, außer Simon Anna und ihr Ehemann Philipp des Dorfes Hodenitz ausgesiedelt. Gemischtnationale Paare durften bleiben (in Hodenitz nur die Familie Simon, Nr. 23). Die schriftliche Aufforderung wurde vom tschechischen **Kommissar** _____ erst einen Tag bis zu einer Woche vorab übergeben

Der Hof samt Grundstücken, Tieren und allem Inventar musste von den deutschstämmigen Bauern direkt an die Neusiedler aus Böhmen, Mähren, der Slowakei und Rumänien, ... übergeben werden.

Jeder konnte sich maximal 50 kg an persönlichem Eigentum mitnehmen, ohne Wertsachen, die abgegeben werden mussten.

Die Mehrheit der „Deutschen“ war der Meinung, dass sie nach ein paar Jahren würden zurückkehren können, und vergrub ihre „Familienschätze“ (Porzellan-Service, Schmuck, eine Kiste mit Cognac, ...) an unterschiedlichen Orten, z.B. im eigenen Garten.

Die deutsch-stämmige Bevölkerung kam zuerst in sogenannte Sammellager, z.B. auf eine **Wiese bei Jeschkesdorf**, und wurde nach einer gewissen Zeit im Kaplitzer „Kasernenlager“ in Großgruppen mit dem Zug nach Deutschland gebracht.

Die offiziell letzten deutschstämmigen Bewohner (**Hofbauern**, Info kommt noch) wurden im Oktober 1946 außer Landes

země (s předposledním kaplickým transportem).

1946-1950 – Dochází k novému osidlování Čechy, Slováky, Rumuny....

Majitelé některých domů se rychle střídají (např. se v domě č. 1 /kdysi po chalupě Alex, Prügl Karl a Maria, roz. Wögler/ 2. března 1947 narodila Jiřina Hauserová, jejíž rodina se ale ještě téhož roku zase odstěhovala. Její porodní bába a zároveň kmotra byla Věra Sokolíková z domu č. 26, bývalá hospoda Schicho).

Především velké selské statky byly znovu osídleny (např. přišla rodina Svobodova do č. 24 (kdysi po chalupě Pauli, Pascher Johann a Maria, roz. Piska), Chýnovi z Veselí nad Lužnicí do č. 21 (bývalé jméno po chalupě Weber, Pascher Katharina, roz. Weilguni);

další Sokolíkovi do č. 14 (kdysi po chalupě Watzlaweh, Sassmann Josef a Maria, roz. Hausl) – hospoda, Sokolíkovi do č. 26 – navazuje na tradici; před rokem 1945 byly hospody v číslech 26, 2, 13;

Č. 1, po chalupě Alex; č. 4 (kdysi po chalupě Schneiderhansl, Weilguni Franz a Maria, roz. Pascher), tam se nastěhovali Žifčákovi, jedna dcera se jmenuje Morongová, druhá Jarošová (Ličov), která později přišla do Kaplice, č. 25 (kdysi po chalupě Hofbauer, Schicho Franz a Maria, roz. Luksch), Havrilovi z východního Slovenska) s příslušnými pozemky o výměře větší než 10 ha (např. Chýnovi k domu č. 21 (bývalé jméno po chalupě Weber, Pascher Katharina, roz. Weilguni) dostali 16 ha a 5 dobytčat).

(V Mostkách žijí dnes děti Chýnovy z manželství paní Havrilové a panem Chýnou).

gebracht (mit dem vorletzten Kaplitzer Transport).

1946-1950 – Es kommt zur Neubesiedlung des Ortes mit Tschechen, Slowaken, Rumänen...

Schnell wechseln einander die Besitzer einiger Häuser ab (z.B. wurde im Haus Nr. 1 (ehemals Hausname Alex, Prügl Karl und Maria, geb. Wögler) am 2. März 1947 die Jiřina Hauserová geboren, deren Familie aber noch im selben Jahr wieder wegzog. Ihre Hebamme und gleichzeitig Patin war Věra Sokolíková aus Haus Nr. 26, ehem. GH Schicho).

Vor allem die großen Bauernhöfe wurden neu besiedelt (z.B. kam die Familie Svoboda auf Nr. 24 (ehemals Hausname Pauli, Pascher Johann und Maria, geb. Piska), die Chýnovs aus Veselí an der Lainsitz auf Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Pascher Katharina, geb. Weilguni);

weitere Sokolíks auf Nr. 14 (ehemals Hausname Watzlaweh, Sassmann Josef und Maria, geb. Hausl) – das Gasthaus, die Sokolíks auf Nr. 26 – knüpft an die Tradition an; vor 1945 waren Gasthäuser 26, 2, 13;

Nr. 1, Hausname Alex; Nr. 4 (ehemals Hausname Schneiderhansl, Weilguni Franz und Maria, geb. Pascher), dorthin kamen die Žifčáks, eine Tochter heißt Morongová, die zweite Jarošová (Litschau/Ličov) die später nach Kaplitz kam, Nr. 25 (ehemals Hausname Hofbauer, Schicho Franz und Maria, geb. Luksch), die Havrils aus der Ostslowakei) mit den dazugehörigen Grundstücken von mehr als 10 ha (z.B. die Chýnovs zum Haus Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Pascher Katharina, geb. Weilguni) bekommen 16 ha und 5 Stück Rinder).

(In Mostky-Pernlesdorf leben heute Chýnov-Kinder aus der Ehe zwischen Frau Havrilová und Herrn Chýna).

Často jsou dva domy spojené v jeden a spolu s pozemky, které k nim náležejí, je vytvořen větší celek.

Noví osídlenci jsou často mladé dvojice, které si kupují selské statky na splátky. Zde mohou žít částečně jako samozásobitelé a na velkých plochách extensivně hospodařit (s pomocí tzv. „studentských brigád“).

Menší hospodářství přitom zanikají (většinou jsou z domů odebírány střechy a krov se použije jako stavební materiál nebo jako otop, zdi se postupně rozpadají nebo zarůstají), např. u č. 2 (kdysi po chalupě Migl, Czotscher Eduard a Katharina, roz. Pachler, zedník a zemědělec), č. 3 (bývalé jméno po chalupě Hofbauernhäusl, Schicho Franz a Maria, roz. Luksch, náležející k č. 25), č. 5 (dřívější jméno po chalupě Schneiderhansl Häusl, Weilguni Franz a Maria, roz. Pascher), patřící k č. 4, č. 6 (kdysi po chalupě Schmiede /kovárna/), patřilo obci, č. 7 (dříve po chalupě Lehner-Häusl, Ruschak (narozený ve Velkých Skalínách/Groß Gallein) Heinrich a Maria, roz. Stepka, matka z Mostků, směla zůstat), č. 13 (bývalé jméno po chalupě Kanzlerwirt, Pascher Karl a Katharina, roz. Kanzler), č. 15 (roku 1945 jako číslo domu už neexistovalo, příp. výměnek u Wazlaweha), č. 22 (někdejší jméno po chalupě Langhansl-Häusel, Czotscher Franz a Maria, roz. Weilguni), č. 28 (bývalé jméno po chalupě Pecha, Pecha Johann a Rosina roz. Hietzker), č. 29 (někdejší jméno po chalupě Schuhanslhäusl, patřilo obci), č. 30 (dříve po chalupě Christani-Häusl), Wögler Wenzel a Maria, roz. Wolf (patřilo k č. 18, někdejší jméno po chalupě Christani), č. 32 (kdy po chalupě Weber-Häusl, **Pascher Katharina, roz. Weilguni, náleží k č. 21 (bývalé jméno po chalupě Weber, Katharina Pascher roz. Weilguni)**), č. 34 (kdysi Bojogier, patřilo obci), č. 36 (někdejší jméno po chalupě Toni-Häusl, Pils Jakob a Maria, roz. Schoisser, patří k č. 12), č. 37 (někdejší jméno po chalupě Koschbern,

Oft werden zwei Häuser zu einem zusammengezogen und mit den Grundstücken von beiden eine neue, größere Einheit geschaffen.

Die Neusiedler sind oft junge Paare, die Bauernhöfe kaufen sie auf Raten. Sie können hier teilweise als Selbstversorger leben und auf den großen Flächen extensiv wirtschaften (mithilfe von sog. „Studentenbrigaden“).

Kleinere Höfe gehen dabei unter (meist werden ihnen die Dächer abgenommen und der Dachstuhl als Bau- oder Heizmaterial verwendet, die Mauern zerfallen schrittweise oder wachsen ein), z.B. auf Nr. 2 (ehemals Hausname Migl, Czotscher Eduard und Katharina, geb. Pachler, Maurer und Landwirt), Nr. 3 (ehemals Hausname Hofbauernhäusl, Schicho Franz und Maria, geb. Luksch, zu Nr. 25 gehörend), Nr. 5 (ehemals Hausname Schneiderhansl Häusl, Weilguni Franz und Maria, geb. Pascher), zu Nr. 4 gehörend, Nr. 6 (ehemals Hausname Schmiede), gehörte der Gemeinde, Nr. 7 (ehemals Hausname Lehner-Häusl, Ruschak (geboren in Groß Gallein) Heinrich und Maria, geb. Stepka, Mutter aus Pernlesdorf, durfte bleiben), Nr. 13 (ehemals Hausname Kanzlerwirt, Pascher Karl und Katharina, geb. Kanzler), Nr. 15 (gab es als Hausnummer 1945 nicht mehr, evtl. Ausnehmerhäusl zu Wazlaweh), Nr. 22 (ehemaliger Hausname Langhansl-Häusel, Czotscher Franz und Maria, geb. Weilguni), Nr. 28 (ehemaliger Hausname Pecha, Pecha Johann und Rosina geb. Hietzker), Nr. 29 (ehemaliger Hausname Schuhanslhäusl, gehörte der Gemeinde), Nr. 30 (ehemaliger Hausname Christani-Häusl), Wögler Wenzel und Maria, geb. Wolf (zu Nr. 18 gehörig, ehemals Hausname Christani), Nr. 32 (ehemaliger Hausname Weber-Häusl, **Pascher Katharina, geb. Weilguni, gehört zu Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Katharina Pascher geb. Weilguni)**), Nr. 34 (ehemals Bojogier, gehörte der Gemeinde), Nr. 36

Schauer Friedrich a Katharina, roz. Schauer).

50. léta – přibližně v roce 1951 probíhá v Hodonicích tzv. kolektivizace za dohledu komise, jejímž účelem je začlenit dobytek a pozemky (s výjimkou zahrad) do družstva, které ale v roce 1953 zkrachuje, zbytky jsou přiřazeny k zemědělským družstvům (JZD) a Státním statkům (ČSSS).

Lidé zde žijící museli ale většinou za dvory, a pozemky, které už byly součástí družstva, platit své splátky.

Všechny krávy zůstaly v Hodonicích v největším statku č. 25 (kdysi po chalupě Hofbauer, Schicho Franz a Maria, roz. Luksch), dojila tam např. paní Žifčáková z č. 4 (dříve po chalupě Schneiderhansl; Weilguni Franz a Maria, roz. Pascher) a matka paní Kučerové (bydlí v Kaplici), jejíž muž, pan Guschlbauer, padl ve válce, pan Guschlbauer, č. 36).

Koně byli shromážděni v Deskách. Přírodní hnojivo (hnůj) se odvážel na dvůr č. 21 (kdysi po chalupě Weber, Pacher Katharina, roz. Weilguni), krmivo u č. 14 (dříve po chalupě Watzlaweh, Sassmann Josef a Maria, roz. Hausl).

Bývalou školu (č. 38) převzalo družstvo, naproti, v jižní části domu č. 4 (někdejší jméno po chalupě Schneiderhansl), byla závodní kuchyně družstva.

„Kolektivizace“ pozemků a dobytka znamenala konec soukromého zemědělství.

(ehemals Hausname Toni-Häusl, Pils Jakob und Maria, geb. Schoisser, gehört zu Nr. 12), Nr. 37 (ehemals Hausname Koschbern, Schauer Friedrich und Katharina, geb. Schauer).

Die 50er Jahre – ca. im Jahre 1951 verläuft in Hodenitz die sogenannten Kollektivisierung, unter Aufsicht einer Kommission, wodurch das Vieh und die Grundstücke (außer die Gärten) in die Genossenschaft eingebracht werden, die aber 1953 bankrotiert, die Reste werden in die neu entstandene Kolchose („Vereinigte landwirtschaftliche Genossenschaft“) – statní statek - eingebracht.

Die Menschen hier mussten aber häufig noch für die nun in die Genossenschaft eingebrachten Höfe und Grundstücke ihre Raten abzahlen.

Alle Kühe blieben in Hodenitz, im größten Hof Nr. 25 (ehemals Hausname Hofbauer, Schicho Franz und Maria, geb. Luksch), es melkte dort z.B. Frau Žifčáková von Nr. 4 (ehemals Hausname Schneiderhansl; Weilguni Franz und Maria, geb. Pascher) und **Frau Kučerová (wohnt in Kaplice) Mutter, deren Mann**, Herr Guschlbauer, im Krieg fiel, Herr Guschlbauer, Nr. 36).

Die Pferde wurden in Brettern (Desky) zusammengezogen. Der Naturdünger (Mist) wurde am Hof Nr. 21 (ehemals Hausname Weber, Pacher Katharina, geb. Weilguni) konzentriert, die Futtermittel bei Nr. 14 (ehemals Hausname Watzlaweh, Sassmann Josef und Maria, geb. Hausl).

Die ehemalige Schule (Nr. 38) wurde von der Genossenschaft übernommen, gegenüber, im Südteil des Hauses Nr. 4 (ehemals Hausname Schneiderhansl), befand sich die Werkskantine der Genossenschaft.

Die „Kollektivisierung“ der Grundstücke und des Viehbestandes bedeutete das Ende der privaten Landwirtschaft.

Lidé odešli do blízké Kaplice, protože, nechtěli-li pracovat v družstvu, nebyla pro ně v Hodonicích žádná možnost obživy.

(Zůstali jediní starousedlíci Anna a Philipp Simon (*19.3.1867 v Hodonicích č. 3, umírá tamtéž 13.3.1952 v čísle 23), a ti **přesídili do Dobečova/Dobichau**).

Die Menschen gingen ins nahe Kaplice, weil, wenn sie nicht in der Genossenschaft arbeiten wollten, es für sie in Hodenitz keine Verdienstmöglichkeiten gab. (Die einzigen verbliebenen Altsiedler Anna und Philipp Simon (*19.3.1867 in Hodenitz Nr. 3, stirbt am 13.3.1952 in Hodenitz Nr. 23), **kamen nach Dobichau/Dobečov**).